

НЕ ПОПУШТАЈ !!!

Крајње понижавајући материјални положај просветних радника, као да није довољно сраман, зато, ваљда, Влада РС и министар (пр)Освете чине све да се тај недопустив тренд још и погорша! У односу на остале који раде за Државу, далеко смо најобразованији, а, ипак и стално, најсиромашнији. Да ли то уопште некога узнемирава !?

Прво је скоро половини просветних радника умањена зарада и до 13% по основу новог обрачуна минулог рада само код последњег послодавца, али кога то па тишти?, министре, свакако, не.

Потом ја Влада РС својим програмом мера штедње умањила зараде просветним радницима за 10%, кога је за то брига? Државу сигурно, не! Она нам, по сопственим речима, тако помаже!

Након тога је министар (пр)Освете наложио директорина школа да председницима синдикалних организација укину додатак који им по Закону о раду и ПКУ припада . Истине ради треба рећи да је за непотписивање Посебног колективног уговора искључиви кривац др Срђан Вербић јер је уценио синдикате захтевом о прекиду штрајка. Хоћете ПКУ? Може, али по министровом закону. Ово јесте Србија, али да ли баш и то може!? Остављамо судовима да се тиме баве.

Само пет дана касније, уследио је нови налог директорима школа да просветним радницима који су у законском штрајку умањи зараде, у непознатом проценту, позивајући се на члан 14 Закона о штрајку.

Овим својим актом министар (пр)Освете најгрубље крши Устав, Закон о раду, Међународну конвенцију 98 и Закон о штрајку! Притиском на штрајкаче, и дискриминацијом више десетина хиљада просветних радника свесно их обмањује својим, правно неоснованим, налогом директорима школа .

Везивање ове мере за примену од 19.2.2015., скандалозан је и јасно потврђује дискриминаторски однос према онима који су наставили бунт и после потписивања Споразума два синдиката, 18.2.2015. године.

Како је основ за умањење зарада дискриминаторски и правно неодржив позивамо министра (пр)Освете да одмах повуче овај срамни акт из следећих разлога:

Прво: штрајк је потпуни прекид рада запослених ради заштите економски, социјалних и других права;

Друго: запослени у образовним установама остварују право на штрајк уз обезбеђење минимума процеса рада, што значи да нема прекида рада, а тиме ни основа за умањење зарада јер се не ради о штрајку у смислу члана 1, Закона о штрајку;

Треће: за време законског штрајка са обезбеђењем минимума процеса рада остварује се радни учинак, држе се часови по плану и програму, Законом утврђеном и све друге активности планиране Годишњим програмом рада који је основ за финансирање установа, па је и ово доказ неоснованости умањења зарада. Неостварењем Годишњег програма рада школе, школска година би била нерегуларна. Да ли то нешто министар хоће да нам каже!?

Четврто: у Закону о штрајку, Закону о основној и Закону о срадњој школи ниједном одредбом није предвиђено умањење зарада за време штрајка са обезбеђеним минимумом процеса

Ипак, све је лакше, него решити проблем.

ДОСТА ВИШЕ ОБМАНА

1. Штрајк просветних радника се наставља и неће бити прекинут све док министар др Срђан Вербић не поступи по Закључку владе од 27.1.2015. године и потпише Посебан колективни уговор са свим синдикатима и анекс Споразума о решавању спорних питања;
2. Синдикати који су потписали ПКУ и Споразумом прекинули штрајк, имају много мање чланова од синдиката који су наставили штрајк (УСПРС и СРПС). Од хиљаду школа у штрајку, када су сви синдикати били јединствени, штрајк је наставило седамсто (700!!!) школа, што министра обавезује да одмах настави преговоре, како би се дошло до, за обе стране, прихватљивог Споразума. Тиме што се (може бити) наљутио и заћутао, министар нарушава основно начело демократије о поштовању воље већине;
3. Два синдиката ће 17.3.2015. године, великим протестом испред Министарства просвете обележити улазак у пети месец штрајка, најдуже у историји српске просвете.

У Београду 1.3.2015. године

Унија синдиката просветних радника Србије

Драган Матијевић

Синдикат радника у просвети Србије
Председник :
